

ADREÇA PRINCIPAL: Ajuntament, Pl. de l', 10-22

ADRECES SECUNDARIES: Mossèn Homar, Pl. de, 1-12
Rossend Arús, C. de, 1-7
Josep Prats, C. de, 2

DENOMINACIÓ: Ajuntament de l'Hospitalet

CRONOLOGIA I AUTOR/S:

1894-1895	Projecte original Francisco Mariné
1900-1930	Reformes
1930-1935	Adaptació per a caserna de la Guardia Civil. Ramon Puig i Gairalt
1975	Addició d'un nou edifici

US ORIGINAL: Oficines municipals i escola pública

US ACTUAL: Oficines municipals

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.
CASAS, 1986 B.
Exposició, 1986.
GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992.
Hospitalet, 1987.
MARCE, 1984 A.

ARXIUS:

A.H.H., "Foment: Edificis públics. Casa de la Vila I (1865-1895), II (1900-1930) i III (1930- 1935)".
AHUAD del COACB, fitxa 25.

Vista general de la façana principal (Abril 1996).

CITES:**(PEPPA)**

"El edificio primitivo ha sido ampliado a lo largo de los años mediante la adición de varios anexos. La segunda ampliación es de Ramón Puig Gairalt.

Descripción arquitectónica: Edificio de estilo "eclecticista clasicista"; consta de tres plantas, con un cuerpo central y dos laterales de menor dimensión.

La planta baja queda remarcada por un almohadillado de piedra. Balcón corrido con balaustres en el cuerpo central de la primera planta, al que se abren tres huecos rectangulares. El hueco central (puerta) está flanqueado por cuatro pilastras que sostienen un dintel con la inscripción "Casa Consistorial" y que se continúan en el piso superior coronado por una cornisa abalaustrada. La cubierta es plana, excepto la del cuerpo central que es de teja (a cuatro aguas) con un añadido".

(CASAS, 1986 A)

"L'edifici de l'Ajuntament nou, que substituïa els casalots mal condicionats del carrer Major, es va construir l'any 1895" (p. 31)

"L'edifici que veiem -i que originàriament allotjà també les escoles, a més de les dependències consistorials- fou construït en vuit mesos, entre 1894 i 1895, obrint la seva porta a aquella Plaça de la Llibertat que tant havia costat de conquerir. Tot això va ser possible gràcies a un llegat testamentari de Rosend Arús, fill d'una família del poble i potser més conegut com a francmaçó (i autor d'un rar Diccionario de la Masoneria) i per la donació que va fer a Barcelona de la Biblioteca Arús, al Passeig de Sant Joan" (p. 37)

"La Plaça de l'Ajuntament és de fet un gran espai obert que resulta de l'agregació de quatre espais menors: la vorera de davant de la Casa de la Vila, la gran plaça sobrealçada presidida per la façana del bloc de cases de la Caixa de Pensions, l'espai de davant de l'església i la placeta de Mossèn Homar (popularment coneguda

com a placeta de la palmera i que, a més d'aquest arbre, presumeix de dues magnífiques magnòlies que emmarquen un brollador romàntic). Les parets cegues que tanquen el conjunt de la plaça per llevant i per ponent, ens recorden que aquest espai és un esvoranc obert en el primitiu carrer Major, un espai no del tot integrat, una plaça que, al cap de més de cent anys d'haver encetat la seva història, no ha arribat en un punt d'equilibri.

A mitjans segle passat, l'únic espai obert que hi havia en aquesta zona era una breu placeta davant de l'edifici de l'església del 1600. Dels quatre espais que avui formen la plaça, aquest vindria a ser el que queda entre la graonada de l'església i la calçada del carrer Major. Les dimensions originals, de fet, eren encara més reduïdes, puix que la façana de l'església desapareguda arribava més endavant que el front de la graonada, i el cos del campanar avançava fins a tocar la línia del carrer Major. El pont que unia l'església i la casa rectoral acabava de fer la placeta un espai anxovat i ombrívol. Per la banda de migdia, el jardí i l'hort de la rectoria ocupaven l'actual placeta de Mossèn Homar i el triangle de la vorera de davant de la Casa de la Vila. Aquest triangle va ser la primera conquesta, la primera ampliació de la primitiva placeta, fou la que es va anomenar "Plaça de la LLibertat". La paret de l'hort del rector va ser enderrocada per disposició de la Junta Revolucionària local, que administrà la població en els primers moments que seguiren la revolució del 1868. La mateixa Junta disposà també l'enderroc del pont de la rectoria (...) Ja hem vist doncs quin és l'origen de dos dels quatre espais que formen la plaça actual. La resta del conjunt (...) són espais que es guanyen l'any 1937 amb l'enderrocament d'un rengle de cases setcentistes que hi havia davant l'Ajuntament, amb l'enderrocament de l'antiga església i amb la demolició de les tanques i galeries del jardí de la casa rectoral" (pp. 34 i 35)

(GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992)

"...El 1935 es van fer obres d'adaptació del local escolar que hi havia al seu interior per a ésser destinat a caserna de la Guàrdia Civil. (.....) La ubicació de la Casa de la Vila ha canviat tres vegades al llarg dels anys, però sempre ha estat al carrer Major.

L'actual edifici és el tercer i ha sofert diferents reformes, com l'arranjament de les oficines el 1932 o l'annexió d'un nou edifici el 1975.

Es tracta d'un edifici de planta baixa i dos pisos, amb façana principal estructurada simètricament, amb un cos central dividit en tres trams i flanquejat per dos cossos laterals més endinsats. Una gran porta, emmarcada per vasa d'adorn formada per llosa de marbre, constitueix el principal accés de l'edifici. Per sobre d'ella, una àmplia balconada remarca la importància del primer pis, amb barana de balustres i quatre astes per a les banderes oficials. Les tres finestres balconeres són emmarcades amb vasa d'adorn i llinda, però la central és flanquejada per dos grups de pilastres de capitell corinti que sostenen el rètol amb la inscripció Casa de la Vila. A la llinda hi ha l'escut de la vila. L'emfasització de l'eix central, format per porta i finestra entre un parell de pilastres i sobretot a l'acabament, amb un cos central de línia semicircular amb inscripció de l'any de construcció: 1895.

Els cossos laterals, separats per pilastres, segueixen una estructura similar a la del cos central. El primer pis es separa del segon per una cornisa suportada per cartells i es repeteix a l'acabament de l'edifici sostenint l'ampit final.

La façana del carrer Rossend Arús es divideix en dos cossos, un d'ells de més alçada que altre. El primer presenta la planta baixa dividida per pilastres, amb finestres rectangulars i pisos amb balcons ampitadors de barana de balustres i pilastres. El segon té una porta d'accés amb voladís i emmarcament de vasa d'adorn llisa, a l'igual de totes les obertures. Les carteles sostenen la cornisa, que en el primer cas és doble.

Tot l'edifici ha estat recentment restaurat, donant a la façana una tonalitat crema que contrasta amb el blanc de pilastres, cornises i balustrades" (pp. 102-103)

VALORACIÓ:

Edifici emblemàtic, seu del consistori de l'Hospitalet des de la seva construcció l'any 1895.

Les cases consistorials s'aixecaren en uns terrenys donats per Rossend Arús, i que antigament havien estat propietat de la parròquia en el que es coneixia com a "camp del rector". La venda d'aquest camp decretada al 1882 va acabar per configurar la parcel·lació de l'eixample de l'Hospitalet, projectat al 1883. La ubicació del nou Ajuntament continuava gaudint de la centralitat del nucli antic, en ple carrer Major, alhora que se situava en les terrenys de nova urbanització de la zona.

L'edifici -que disposa de prou bibliografia i referències documentals com per descriure'l en aquestes línies- fou projectat per l'arquitecte municipal Francesc Mariné, també autor de les cases consistorials de Sarrià amb les quals guarda certes analogies estètiques.

Al llarg dels 100 anys que fa que són dempeus, les Cases Consistorials han anat coneguem diverses reformes i afegits que no fan sinó il·lustrar l'evolució mateixa del municipi de l'Hospitalet. Entre aquestes destaquen l'adaptació per a quarter de la Guàrdia Civil de la primitiva escola que també s'allotjava a l'edifici (Puig i Gairalt 1930-35), i sobre tot, l'addició del cos posterior que allotja les noves dependències municipals (1975).

PROTECCIÓ:

Nivell C: Elements estructurals que el conformen tipològicament.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

L'edifici de l'Ajuntament ha anat coneguent diferents reformes que han adaptat la seva estructura a les noves demandes espaials de la corporació local. A nivell de façanes caldrà tenir cura en no alterar la imatge representativa i emblemàtica de les Cases Consistorials i per tant només hauran d'emetre's restauracions ortodoxes. Quant als interiors es recomana que es mantinguin aquells espais que conservin el seu caràcter original, defugint, però, de reinencions de nous espais que intentin imitar antigues dependències.

Es contempla la possibilitat d'adaptar l'edifici, a la normativa d'accessibilitat, incendis, etc., sempre intentant no distorsionar el caràcter de la catalogació, per lo qual, seria possible fer les reformes estructurals necessàries sempre, previ estudi estructural de l'edifici, segons el qual quedi justificada la solidesa de la reforma proposada, i estigui aprovat pels tècnics del departament corresponent.

